

Motion till riksdagen

1988/89:Kr323

av Åke Gustavsson m. fl. (s)

Svenska riksteatern

Vid sidan av de båda nationalscenerna i Stockholm, Operan och Dramaten, arbetar Svenska riksteatern med statliga bidrag som tilldelas enligt en bidragskonstruktion som gäller de tre teatrar som har till uppgift att fungera som nationella kulturinstitutioner.

Svenska riksteatern är organiserad som en riksorganisation med 200 lokala teaterföreningar som är arrangörer av Riksteaterns föreställningar över hela landet. Riksteatern gav spelåret 1987/88 2 088 föreställningar med en publik på 397 000 besökare och är därmed landets största producent av teater. En betydande del av verksamheten vänder sig genom skolorna till barn och ungdomar.

De lokala teaterföreningarna betalar gager till Riksteatern med ett sammanlagt belopp som motsvarar övriga teatrars recetter. Riksteatern har under senare år höjt dessa gager med i genomsnitt 10 % per år. Teaterföreningarna får kommunala bidrag till sin verksamhet. För sin teaterproduktion är Riksteatern emellertid helt beroende av storleken på de statliga anslagen.

Regeringen föreslår att anslaget till Riksteatern för 1989/90 skall utgå med 153 282 000 kr av vilka 13 053 000 kr som anslag till Riksteaterns särskilda åtaganden, verksamheten på Södra teatern, Tyst teater, teater på finska samt dansverksamheten på Cirkus.

I sin anslagsframställning har Riksteaterns styrelse framhållit den mycket stora efterfrågan på föreställningar runt om i landet. Styrelsen har redovisat de för varje år ökande svårigheterna att inom tilldelade ramar tillgodose teaterföreningarnas krav på en repertoar från Riksteatern som kan ligga till grund för ett kontinuerligt lokalt teaterutbud.

Otillräckliga kompensationer för automatiska kostnadsökningar, bl.a. resor, transporter och hotell, har under en följd av år tvingat Riksteatern till personalinskränkningar och nedläggningar av verksamheter. Att lägga ner Cramérbaletten, att lägga Pionjärteatern i malpåse, liksom teatern för intagna på fångvårdsanstalterna, att avstå från de stora musicalproduktionerna som publiken älskar, att välja repertoar med sikte på små rollistor, är ingen rationalisering. Det är att tunna ut verksamheten för att få resurserna att nödortfigt räcka till det absolut nödvändigaste.

Detta är vad Riksteatern har fått göra under senare år för att kunna upprätthålla kvalitet och volym på den grundrepertoar som är nödvändig för att de 200 teaterföreningarna skall kunna förse svenska folket utanför storstäderna med teater.

Det faktum att Riksteatern redan anpassat sin verksamhet till den nivå som

varit möjlig med hänsyn till statsbidraget har inneburit nedskärningar i verksamheten som i längden inte kan accepteras av riksteaterorganisationen och teaterpubliken i Sverige. Riksteatern bör i fråga om anslagets storlek behandlas som jämbördig med övriga teatrar av riksintresse. Enligt ett av riksdagen i enighet fattat kulturpolitiskt beslut bör kulturen och därmed teatern nå ut till alla delar av landet och till alla befolkningsgrupper. Goda villkor för Riksteatern är en garant för att dessa mål uppfylls.

Mot. 1988/89
Kr323

Hemställan

Med hänvisning till det ovan anförda hemställs
att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i
motionen anförts om Riksteatern.

Stockholm den 25 januari 1989

Åke Gustavsson (s)

Lahja Exner (s)

Ingegerd Elm (s)

Margareta Hemmingsson (s)

Per Olof Håkansson (s)

Kurt Ove Johansson (s)